ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1881
ΙΔΡΥΤΗΣ: ΒΛ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓ. Σ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΑΡ.ΦΥΛΛ. 698

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

5ΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ
7
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 7 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 73-15

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΙΑΚΥΒΕΥΕΙ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΗΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ;

ΤΟ ΤΕΘΕΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Ἰανουάριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Μετὰ τὴν φασαρίαν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν προετοιμαζόμεθα διὰ νέαν. Ἐκ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Γερουσίας κ. Βαμβακᾶ, γερουσιαστοῦ τῆς πόλεώς μας, κενοῦται ἡ θέσις καὶ προεκηρύχθησαν ἐκλογαὶ διὰ ν' ἀναπληρωθῇ. Εἰς ἄλλην περίπτωσιν, μία γερουσιαστικὴ ἐκλογὴ δὲν θὰ ἔπαιζε σπουδαῖον ρόλον μέσα εἰς τὰς συνθέσεις καὶ τὴν δρᾶσιν τῶν κομμάτων. Εἰς τὴν παροῦσαν ὅμως πρέπει ν' ἀναμείνωμεν ἕνα ἀπὸ τοὺς πλέον ἀσυνήθεις φανατισμούς.

Ὁ κ. Βενιζέλος, πρὸ τῶν δημαρχιακῶν ἐκλογῶν, εἶχε προβῆ εἰς ἐκτενεῖς καὶ αὐστηρὰς δηλώσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐτόνισε καὶ τὰ ἑξῆς:

— Δὲν θέτω πολιτικὸν ζήτημα. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε ὁ κ. Βαμβακᾶς, εἶναι κυβερνητικὸς ὑποψήφιος. Ἐὰν συμβῇ νὰ ἀποτύχῃ, θὰ θεωρήσω ὅτι ἐμειώθη ἡ δυναμικότης τῶν Φιλελευθέρων καὶ τότε θὰ ἐξαναγκάσω δυὸ - τρεῖς βουλευτὰς τῆς Θεσσαλονίκης, νὰ παραιτηθοῦν, διὰ νὰ προκηρύξω ἀναπληρωματικὰς ἐκλογὰς καὶ νὰ θέσω πολιτικὸν ζήτημα. Ἐὰν καὶ αὐτοὶ ἀποτύχουν, θὰ διαλύσω τὴν Βουλήν. Δὲν ἠμπορῶ νὰ παραμένω εἰς τὴν Ἀρχὴν ὑπὸ τὴν μομφὴν ὅτι ἐφθάρην καὶ δὲν μοῦ ἀπέμειναν δυνάμεις.

◆

Συνεπείᾳ τῶν χαρακτηριστικῶν τούτων δηλώσεων, ἐκινητοποιήθησαν ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῶν Φιλελευθέρων καὶ ὁ κ. Βαμβακᾶς ἐπέτυχεν. Ἀλλ' ἡ κριτικὴ ἀρθρογραφία τῶν ἀντιπάλων, δὲν ἦτο εὐμενὴς διὰ τὴν Κυβέρνησιν, ὅσον καὶ ἂν αὐτὴ καὶ τὸ κόμμα της ἑώρταζαν τὴν νίκην. Οἱ ἀντίπαλοι ἔγραφαν καὶ διετείνοντο ὅτι ἡ κυβερνητικὴ δύναμις ἐφθάρη, ἀντιτάσσοντες εἰς τὰς δέκα τρεῖς χιλιάδας ψήφους τοῦ κ. Βαμβακᾶ τὰς δέκα πέντε χιλιάδας τῶν κ. κ. Γκοτζαμάνη καὶ Πατρικίου. Καὶ ἔλεγαν ἐπὶ πλέον:

— Ὅτι ἔχομεν δίκαιον εἰς τὴν κριτικήν μας αὐτήν, θὰ τὸ ἀποδείξωμεν κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς τοῦ γερουσιαστοῦ, ἐὰν πραγματοποιήσωμεν ἑνιαίαν παράταξιν. Θὰ συντρίψωμεν τὸν κυβερνητικὸν ὑποψήφιον.

◆

Ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως, ἡ Κυβέρνησις ἐλάνσαρε ὡς ὑποψήφιόν της, τὸν κ. Θεόδωρον Ἀρζόγλου, ἐπὶ τοῦ παρόντος. Λέγω ἐπὶ τοῦ παρόντος, διότι ὑπάρχουν καὶ ἀντιρρήσεις, ὅπως ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ὑποψήφιοι. Οἱ προσφυγικοὶ φιλελεύθεροι κύκλοι φρονοῦν ὅτι ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ὁ κ. Ἀρζόγλου, διότι διαθέτει χρῆμα.

Ἤναψε λοιπὸν ὁ καυγᾶς. Καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν οἱ φιλελεύθεροι θὰ κινητοποιηθοῦν πάλιν διὰ νὰ νικήσουν. Διότι ἀλλοιμόνον ἂν δὲν νικήσουν. Ὁ ἀντίκτυπος θὰ εἶναι γενικώτερος καὶ ὁ κ. Βενιζέλος θὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλήν του περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, οἱ ἀντίπαλοι σκέπτονται καὶ συνεννοοῦνται πῶς θὰ κατέλθουν εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἐρρίφθη ἡ ἰδέα ἑνιαίας παρατάξεως ὅλης τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μηδὲ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἐξαιρουμένης. Ἀλλὰ διὰ τὴν συνεργασίαν αὐτὴν ὑπάρχουν αἱ ἑξῆς δυσχέρειαι:

Οἱ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐπιζητοῦν νὰ ἐκδηλώσουν καὶ τὴν δυσπιστίαν των πρὸς τὸ δημοκρατικὸν καθεστώς. Ὁμιλοῦν καὶ γράφουν περὶ παλινορθώσεων καὶ περὶ δυσφοριῶν τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς Δημοκρατίας, πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσελκύσουν εἰς κοινὴν σύμπραξιν κανένα ἐκ τῶν ἀντικυβερνητικῶν δημοκρατικῶν ὁμίλων. Ἄλλως τε, ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις ἔθεσε καθαρὰ τὸ ζήτημα:

— Ἐὰν νομίζετε, ὅτι ἠμπορεῖτε νὰ συμφωνήσετε περὶ ἕνα ὑποψήφιον, ἀνεξάρτητον καὶ ἀχρωμάτιστον καὶ χωρὶς νὰ νοηθῇ κἂν ὅτι ἡ ἀντικυβερνητικὴ ἐκδήλωσις σημαίνει καὶ ἀντικαθεστωτικὴν τοιαύτην, τότε ἂς προχωρήσωμεν. Διαφορετικά, θὰ μείνωμεν μόνοι.

◆

Κατόπιν τούτου, φαίνεται ὅτι οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἔβαλαν νερὸ στὸ κρασί των καὶ ἤρχισαν νὰ συμφωνοῦν. Προτιμοῦν νὰ πλήξουν τὴν Κυβέρνησιν. Τὸ πλῆγμα κατὰ τῆς Δημοκρατίας, λέγουν, θὰ ἔλθῃ μὲ τὴν... σειράν του! Ἀλλὰ ποῖος θὰ εἶναι ὁ ὑποψήφιος αὐτὸς τῆς ἑνιαίας ἀντιπολιτεύσεως, ὁ ἀχρωμάτιστος καὶ ἀνεξάρτητος, ὁ ὁποῖος θὰ δυνηθῇ ν' ἀντιπαλαίσῃ πρὸς τὸν κυβερνητικόν; Ἐρρίφθη κατ' ἀρχὰς τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ Κακάβου. Ἀπεκρούσθη κατηγορηματικῶς ὑπὸ τῶν δημοκρατικῶν, διότι οὔτε ἀνεξάρτητος εἶναι, οὔτε ἀχρωμάτιστος. Ἀποτελεῖ ἐπιφανὲς μέλος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Ἐλανσαρίσθη τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μ. Κύρκου. Ὁ τέως ὑπουργὸς τῆς Προνοίας, ἀνήκει, ὡς γνωστόν, εἰς τὸ Προοδευτικὸν κόμμα τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἐπιτευχθῇ περὶ τὸ ὄνομά του συμφωνία Λαϊκῶν καὶ Προοδευτικῶν. Δὲν θὰ συμφωνήσουν ὅμως, οὔτε ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις, οὔτε τὸ Ἐθνικὸν Δημοκρατικὸν κόμμα. Ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις, θεωρεῖ, σὺν τοῖς ἄλλοις, τὸν κ. Κύρκον παλαιὸν ἀποστάτην της. Ἀδύνατον λοιπὸν νὰ δεχθῇ ὡς κοινὸν ὑποψήφιον τοῦτον. Ἐὰν μάλιστα ἐπιβληθῇ ὁ κ. Κύρκος, δὲν θὰ εἶναι ἀπίθανον νὰ προσφέρῃ ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις τὰς δυνάμεις της ὑπὲρ τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, τὸ πιθανώτερον διὰ τὸ κόμμα τοῦτο εἶναι νὰ κατέλθῃ με ἰδικόν του ὑποψήφιον, μᾶλλον ἀγροτικόν.

◆

Οὕτω, ἐριστικὴν μορφὴν δὲν ἔλαβεν ἀκόμη ἡ ἐξέλιξις τῶν ζυμώσεων. Ὁπωσδήποτε ὅμως, μὲ τὸ εἰς Θεσσαλονίκην ταξείδιον τοῦ κ. Τσαλδάρη, θὰ διευκρινισθῇ ἡ κατάστασις. Ἐν τῷ μεταξύ, λέγεται ὅτι ὁ κ. Τσαλδάρης συνεφώνησεν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ κοινοῦ ὑποψηφίου μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη. Μεταξὺ μάλιστα τῶν δύο ἀρχηγῶν, εἶχε τεθῆ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Τσιγδέμογλου, ὡς δυναμένου νὰ παρασύρῃ τὸν προσφυγικὸν κόσμον.

Καὶ ἐνῷ τίποτε ἀκόμη δὲν εἶναι βέβαιον διὰ τοὺς ὑποψηφίους καὶ διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐὰν προσέξῃ κανεὶς εἰς τὰ γραφόμενα, θὰ ἀντιληφθῇ ὅτι τόσον οἱ κυβερνητικοί, ὅσον καὶ οἱ λαϊκοί, ἔχουν ἐξαγριωθῆ εἰς μέγαν βαθμόν. Σκληρὸς προβλέπεται ὁ ἀγών.

— Θὰ νικήσωμεν, φωνάζουν οἱ λαϊκοὶ καὶ θὰ σᾶς ἀνατρέψωμεν.

— Θὰ σᾶς ἀποδείξωμεν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν δύναμίν μας, λέγουν οἱ φιλελεύθεροι.

Ἀλλ' ἰδοὺ ἡ Ρόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα. Ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν δίκαιον, θὰ μᾶς τὸ δείξουν κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Λ. Α. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΕΝ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕΙ

ΤΟ ΦΡΙΚΑΛΕΩΤΕΡΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΟΥ ΔΙΕΠΡΑΧΘΗ ΠΟΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΟΙ ΑΠΑΙΣΙΩΤΕΡΟΙ ΚΑΚΟΥΡΓΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΝΑ ΤΕΜΑΧΙΣΜΕΝΟΝ ΠΤΩΜΑ ΕΙΣ ΔΥΟ ΔΕΜΑΤΑ

Ο ΔΡΑΣΤΗΣ, ΚΑΝΕΙΣ ΠΑΡΑΦΡΩΝ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ;

Ὁ Θεὸς ἂς βάλῃ τὸ χέρι του.

Ὄχι πλέον ἔγκλημα ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, ὄχι μία περιστροφιὰ κατόπιν ὕβρεως, ἢ δι' ἕνα κομπόδεμα, ἢ ἀπὸ οἰκονομικὴν ἀνέχειαν καὶ τρέλλαν, ὅπως ὁ Τουλφῆς. Κάτι τὸ ἀπίστευτον καὶ τελείως πρωτοφανὲς διὰ τὸν τόπον μας. Τὰ ἐγκληματολογικὰ χρονικὰ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀνέφερον εἰς τὰς δέλτους των παρόμοιον κακούργημα. Οἱ νεοέλληνες κακοῦργοι εἶχαν συνηθίσει νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τὴν κοινὴν γνώμην μὲ κάποιο θάρρος καὶ ἀφέλειαν. Ἀλλὰ ὅ,τι ἀπεκαλύφθη χθὲς εἰς τὴν παρὰ τὸ Βοτανικὸν κοίτην τοῦ Κηφισσοῦ, ἀποτελεῖ κάτι τὸ ἀπολύτως ξενικόν, κάτι τὸ ὑπερβαῖνον τὴν ἀρρωστημένην φαντασίαν τῶν Ἀμερικανῶν μυθιστοριογράφων. Ἐνθυμίζει ἐπάνω-κάτω τὰς σελίδας τοῦ μυθιστορήματος «Τὸ ἀκέφαλον πτῶμα», ὅπου ὁ Σερλὸκ Χόλμς κινητοποιεῖ ὅλα τὰ λαγωνικά του καὶ μεταχειρίζεται τὰ εὐφυέστερα κόλπα του, διὰ ν' ἀποκαλύψῃ τοὺς σκοτεινοὺς δράστας. Ἐνθυμίζει τοὺς ἀπάχηδες, οἱ ὁποῖοι σφάζουν τὰς ζιγκολέττας των ἢ τὰ θύματά των καὶ κατόπιν ταχυδρομοῦν μέσα εἰς βαλίτσας καὶ πακέτα τὰ μέλη τῶν πτωμάτων πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις.

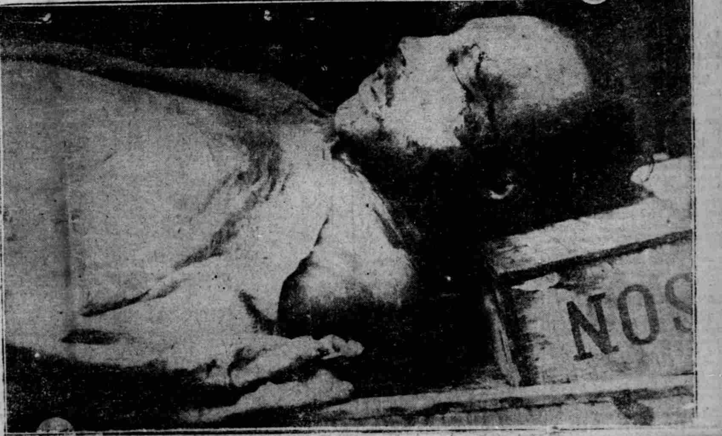

Τὸ ἀνευρεθὲν κατακρεουργημένον πτῶμα, ἐκτεθειμένον εἰς τὸ Νεκροτομεῖον

Θυμίζει ἀκόμη τὰ ἐγκλήματα τῆς συμμορίας τοῦ Καπόνε τοῦ Σικάγου, ὅπου οἱ ἀπειλούμενοι πλούσιοι διὰ νὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὰς διαταγὰς τῆς σπείρας καὶ νὰ αἰσθανθοῦν τὴν ἰσχύν της, λαμβάνουν μέσα εἰς ἕνα κουτὶ γλυκισμάτων καὶ μία καρδιὰ αἱματωμένη ἢ ἕνα χέρι κομμένο.

Μετεφυτεύθησαν λοιπὸν ἀπὸ ὀλίγων ἡμερῶν κατὰ τὴν πλέον... ἀξιοθαύμαστον μίμησιν τὰ ξενικὰ κόλπα. Ὄχι πλέον θαρραλεότης καὶ ἀφέλεια, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς εἶχαν συνηθίσει, ὅπως εἴπαμε, μέχρι τοῦδε οἱ νεοέλληνες, ἀλλὰ σατανικότης καὶ μυστήριον, βαθὺ μυστήριον.

ΑΦΟΥ ΔΕΝ ΕΒΡΕΞΕ

Ἦτο ἡμέρα τῶν Φώτων χθές. Ἡμέρα χαρᾶς καὶ εἰρηνεύσεως. Ἀτμόσφαιρα θαλπωρῆς ἐκάλυπτε τὴν ἀττικὴν πόλιν, ὅταν μέσα εἰς τὴν κοίτην τοῦ Κηφισσοῦ, κοντὰ εἰς τὴν γέφυραν Τρίμη, παρὰ τὸν Βοτανικόν, δύο ἄνθρωποι διαβαίνοντες εἶδον κάτω δύο δέματα. Ὁ κακοῦργος καὶ οἱ συνεργοὶ ἤξευραν τί ἔκαμαν. Τὰ δέματα ἦσαν κεκαλυμμένα διὰ παληᾶς λινάτσας. Κανεὶς δὲν θὰ ὑποψιάζετο ὅτι μέσα εἰς αὐτὰ ὑπῆρχον ἀνθρώπινα μέλη. Ὁ ἀπρόσεκτος διαβάτης θὰ ἐνόμιζεν ὅτι ἦσαν τσουβάλια μὲ σκουπίδια ποὺ ἐπετάχθησαν ἐκεῖ.

Οἱ κακοῦργοι ὅμως φαίνεται ὅτι ὑπελόγισαν εἰς τὴν συνέργιαν τῆς βροχῆς. Μία νεροποντή, πρᾶγμα πιθανὸν διὰ τὴν ἐποχὴν ποὺ διερχόμεθα, θὰ ἐδημιούργει ρεῦμα εἰς τὸν Κηφισσὸν καὶ τὰ ὄμβρια ὕδατα θὰ συμπαρέσυραν τὰ δέματα μακράν. Ἴσως εἰς ἀπομεμακρυσμένας συνοικίας, πιθανώτατα εἰς τὴν Φαληρικὴν θάλασσαν. Ἀλλ' οἱ δύο πρωινοὶ διαβάται—μόλις εἶχε παρέλθει ἡ 8η πρωινή—παρετήρησαν μίαν λεπτομέρειαν. Τὰ παρουσιαζόμενα ὡς γεμισμένα τσουβάλια δὲν ἦσαν ἀνοικτὰ ὅπως θὰ συνέβαινε ἂν εἶχαν σκουπίδια. Ἦσαν κλειστά. Καὶ ἐπὶ πλέον εἶχαν συρραφῆ ἐπιμελῶς εἰς τὰ πλάγια. Ὁμολογουμένως, οἱ κακοῦργοι εἶχαν ἐνεργήσει μὲ ψυχραιμίαν ὄχι τὴν τυχοῦσαν.

Ὁ ἕνας διαβάτης, ὁ Ἰωάννης Καβός, ἀγροφύλαξ, ἀπηυθύνθη εἰς τὸν δεύτερον:

—Περίεργο! Εἶναι ραμμένα καὶ ἀπὸ πάνω!

Ὁ ἄλλος, ὁ Σπῦρος Σαμαρτζῆς, ἐκίνησε τὸ κεφάλι του.

—Ἀλήθεια! καὶ εἶναι ραμμένα καὶ στὰ πλάγια. Δὲν κατεβαίνουμε κάτω;

Καὶ ἔδωσε πρῶτος τὸ σύνθημα, πηδήσας πρὸς τὴν κοίτην τοῦ Κηφισσοῦ. Τὸν ἠκολούθησε καὶ ὁ ἄλλος μὲ ἐξημμένην τὴν περιέργειαν.

Οἱ δύο ἄνδρες ἔφθασαν κοντὰ εἰς τοὺς περιέργους σάκκους μετὰ τρία-τέσσαρα πηδήματα.

—Εἶχα τὴν ἰδέαν, λέγει ὁ Καβός, ὅταν εἶδα πὼς ἦσαν καλὰ ραμμένα, ὅτι κάποιος ἀλήτης εἶχε κλείσει ἐκεῖ μέσα τίποτα κουρελόχαρτα καὶ τ' ἀφῆκε ἐκεῖ γιὰ νὰ περάσῃ ἄλλη ὥρα νὰ τὰ πάρῃ.

Ὁ Σαμαρτζῆς προσθέτει:

—Ποῦ νὰ φαντασθῶ! Μοῦ πέρασε στὴν ἀρχὴ μιὰ ἰδέα μήπως ἦταν κανένα παιδὶ διπλωμένο μέσα ἐκεῖ ἀπὸ ἀποβολή. Δὲν μοῦ περνοῦσε ἀπὸ τὸ μυαλό μου τέτοιο πρᾶγμα!

Ὁπωσδήποτε, ὁ πρῶτος ἔβγαλε ἕνα σουγιαδάκι καὶ ἔκοψε ἕνα μέρος εἰς τὸν σπάγγο καὶ τὸν τράβηξε μὲ τὸ δάκτυλό του.

Ὁ ἐξαφανισθεὶς, ἀπὸ δεκαπημέρου, ὑποδηματοποιὸς Φώτιος Καρανικόλας, κατὰ φωτογραφίαν, ληφθεῖσαν τὴν ἡμέραν τῆς ἐπανόδου του ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. Σημειωτέον ὅτι τὸ ἀνευρεθὲν πτῶμα δὲν ἀποκλείεται ν' ἀνήκει εἰς αὐτὸν

Ἕνα μαῦρο χρῶμα ἐφάνηκε.

—Τὸ πρᾶγμα εἶναι σοβαρώτερο, ἐψιθύρισε. Κάτι ἔχουν κλέψει καὶ τὸ ἔχουν τυλίξει καλὰ-καλά.

Περίεργος ὁ σύντροφός του, ἔβαλε τὸ χέρι του πρὸς τὸ πισσόχαρτο, ποὺ ἦταν κάτω ἀπὸ τὴν λινάτσα.

Αὐτὸ ἐμαύριζε. Ἄλλη λινάτσα κάτω ἀπὸ αὐτήν. Τὴν τράβηξε καὶ αὐτή. Ἕνα κόκκινο χρῶμα ἐφάνταζε κάτω ἀπὸ τὸ καθαρὸν πρωινὸν ἡλιακὸν φῶς.

—Μωρὲ κάτι μαλακὸ ζουπιέται ἀπὸ κάτω, εἶπεν ὁ Σαμαρτζῆς.

Μία σκέψις φρίκης ἐπέρασε τότε ἀπὸ τὸ μυαλό τους. Ὁ ἕνας ἐκύτταξε τὸν ἄλλον, ἀλλὰ πάλιν δὲν ἤθελαν νὰ παραδεχθοῦν τὰς φευγαλέας ὑπονοίας των. Τόσαι μακάβριοι φροντίδες διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἰχνῶν τοῦ ἐγκλήματος δὲν εἶχον ἀκούσει νὰ συνέβησαν ποτὲ εἰς τὸν τόπον μας.

Ἀποφασιστικῶς τὰ χέρια των ἐτράβηξαν καὶ τὰς δύο λινάτσας, καὶ τὴν καινουργῆ καὶ τὴν παλαιὰν καὶ τὸ πισσόχαρτον καὶ τὸ κόκκινον ὕφασμα. Τὰ δάκτυλά των ἔθιξαν κάτι τὸ παγερὸν καὶ λεῖον. Ἐτράβηξαν μὲ νέαν ἀποφασιστικότητα καὶ ὅταν... ὅταν εἶδαν...

Ἀνετινάχθησαν ὄρθιοι μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ὠρθωμένας. Ἐκεῖ ἐμπρός των, ὑπὸ τὰ ἐπιμελῶς συνυφασμένα περικαλύμματα εἶχον ἕναν κορμὸν ἀνθρώπινον.

Χωρὶς νὰ τὸ θέλουν, ἐκραύγαζαν, κάτι μεταξὺ φρίκης καὶ παραφροσύνης.

—Ἀλήθεια!

—Ἔκλημααα! Κακούργημααα!

Ἕνα παιδάκι ἐπερνοῦσε ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὴν γέφυραν, ἐτρόμαξε, ἐστάθη μίαν στιγμήν, εἶδε ἕνα μεγάλο ἄσπρο κομμάτι ἀνθρωπίνου κρέατος μέσα εἰς τὸ κόκκινο ὕφασμα καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ, ὡσὰν νὰ παρεφρόνησε, πρὸς τὸν Βοτανικόν, φωνάζον:

—Ἄνθρωπος σκοτώθηκε! Τὸν ἔσφαξαν! Τρεχᾶτε!

Πνεῦμα πανικοῦ ἐπεκράτησεν εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Βοτανικοῦ. Ὅλοι ἤρχισαν νὰ τρέχουν. Ἄλλοι πρὸς τὸ μέρος τῶν μακαβρίων εὑρημάτων, ἄλλοι πρὸς τὸν πλησίον εὑρισκόμενον ἀστυνομικὸν σταθμὸν τοῦ Γκαζοχωρίου, διὰ νὰ εἰδοποιήσουν τὸν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ ἀστυνόμον.

Οἱ δύο εὑρόντες τὰ μακάβρια δέματα, ἀφοῦ ἔρριξαν ἕνα ἀκόμη ἔντρομον βλέμμα, ἀνῆλθον εἰς τὴν γέφυραν, ὅπου εἶχεν ἤδη συγκεντρωθῆ πλῆθος κόσμου.

Ὀλίγα λεπτὰ ἀργότερον κατέφθασαν οἱ ἀστυφύλακες Ἀθανασόπουλος, Μαρίνης καὶ Τσάλας, ὁ τελευταῖος τῶν ὁποίων εἰδοποίησε τὸν ἀστυνομικὸν σταθμάρχην, ὅστις καὶ προσέτρεξεν. Ὁ τελευταῖος διέταξεν ἀπομάκρυνσιν τοῦ πλήθους, εἰδοποιήθη δὲ πάραυτα καὶ τὸ τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ τὸ Γραφεῖον τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων. Προσέτρεξαν οἱ κ. κ. Κουτσουμάρης, Λαμπρινόπουλος καὶ Τσιμπιδάρος, ἀργότερον δέ, διαταχθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Νάσκου, κατέφθασε καὶ ὁ ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντὴς κ. Παπαδημητρίου. Οἱ ἀνιχνευταὶ ἀστυνομικοὶ ἤρχισαν τὸ ἔργον των, ληφθεισῶν ἀλλεπαλλήλων φωτογραφιῶν καὶ κινηματογραφικῆς ταινίας ὑπὸ τοῦ ὀπερατὲρ τοῦ Γραφείου τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων. Οὕτω, ἀπὸ τῆς χθὲς καὶ ἀνάλογα μὲ τὴν ἐγκληματολογικὴν πρόοδον τοῦ τόπου, εἰσῆλθε καὶ ἡ πλέον προωδευμένη ἐφεύρεσις τοῦ κινηματογράφου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἑλληνικῆς ἀστυνομίας.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐκ τῆς αὐτοψίας αὐτῆς ἐξηκριβώθη τὸ πλέον φοβερὸν «ἀμπαλλάζ» γινόμενον ὑπὸ τῶν κακούργων εἰς τὰ μέλη τοῦ θύματός των. Οὕτω, ὁ κακοῦργος, ἢ μᾶλλον δύο πρόσωπα εἶχαν περιτυλίξει τὰ μέλη τοῦ ἀτυχοῦς θύματος πρῶτον μὲ κόκκινον ὕφασμα, κατόπιν μὲ ἐφημερίδας, ὕστερον μὲ στρατσόχαρτον (ἀπ' ἐκεῖνο ποὺ μεταχειρίζονται οἱ χασάπηδες), κατόπιν μὲ καινούργια λινάτσα καὶ ἔξω-ἔξω μὲ παλαιὰν λινάτσαν, τὴν ὁποίαν ἐπιμελῶς συνέρραψαν. Καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις, τὸ ὀλιγώτερον ἀπησχολήθησαν ἐπὶ τρίωρον διὰ τὸ φοβερὸν αὐτὸ ἀμπαλλάζ.

Εἰς τὸ ἕνα δέμα περιείχετο ὁ κορμὸς τοῦ θύματος χωρὶς πόδας καὶ ἡ ἀριστερὰ χείρ. Εἰς τὸ ἄλλο δέμα περιείχοντο οἱ δύο πόδες καὶ τὸ δεξί του χέρι.

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ

Περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀφοῦ ἔγινε λεπτομερὴς φωτογράφησις τῶν πάντων γύρω καὶ τῶν μακαβρίων εὑρημάτων, τὰ δέματα μετεφέρθησαν εἰς τὸ ἰατροδικαστικὸν ἐργαστήριον, ὅπου οἱ κ. κ. Κάτσας καὶ Γεωργιάδης ἔκαμαν λεπτομερῆ ἰατροδικαστικὴν ἔρευναν, συνταχθείσης καὶ σχετικῆς ἐκθέσεως. Κατ' αὐτὴν τὸ πτῶμα ἀνήκει εἰς ἄνδρα ἡλικίας 30—40 ἐτῶν, (ἡ γλῶσσα ἐξέχει τῶν ὀδόντων), τὸ σῶμα φέρει περὶ τὰ 12 τραύματα διὰ νύσσοντος ὀργάνου, φαλτσέτας ἢ στιλέτου (κατὰ τὸν κ. Κουτσουμάρην, διὰ μακρᾶς αἰχμηρᾶς μαχαίρας) καὶ ἐπὶ πλέον φέρει ἐγκαύματα εἰς τὰ δάκτυλα καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κορμοῦ. Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας τὸ ἑσπέρας μᾶς ἐδόθη καὶ τὸ κάτωθι σημείωμα τῶν χαρακτηριστικῶν, ὅπως γνωσθῇ εἰς τὸν κόσμον

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ 4ΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ὑποπράκτορες τῶν ἐπαρχιῶν, ὅσοι δὲν ἀπέστειλαν ἀκόμη τοὺς καταλόγους τῶν διατεθέντων λαχνῶν, νὰ σπεύσουν νὰ μᾶς ἀποστείλουν τούτους τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς. Οἱ ἀναγνῶσται ἐπίσης τῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων πρέπει καὶ οὗτοι, τὸ πολὺ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, νὰ ἔχουν ἀνταλλάξει τὰ δελτία των μὲ λαχνούς, καθ' ὅσον πᾶσα καθυστέρησις, εἴτε ἐκ μέρους τούτων, εἴτε ἐκ μέρους τῶν ὑποπρακτόρων τῶν ἐπαρχιῶν, θὰ προκαλέσῃ κατ' ἀνάγκην τὴν ἀναβολὴν τῆς κληρώσεως—ἡ ὁποία ὡρίσθη νὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν—διὰ τὴν μεταπροσεχῆ Πέμπτην.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ "ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ,, ΕΙΣ ΤΗΝ Μ. ΑΣΙΑΝ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΘΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ;

ΤΙ ΑΠΕΚΑΛΥΨΕΝ ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΕΙΣ ΤΟ ΜΠΑΛΟΥΚΕΣΕΡ.-ΔΥΟ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΝΑΙ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ.-ΔΙΑΤΙ ΡΗΜΑΖΟΥΝ ΤΑ ΧΩΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΡΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ.-ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΥΡΚΟΝ ΧΩΡΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΧΡ. ΕΜ. ΑΓΓΕΛΟΜΑΤΗ
(ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΤΟΥ ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡ ΜΑΣ κ. ΕΜ. ΜΕΓΑΛΟΚΟΝΟΜΟΥ)

Οἱ Τουρκοκρητικοὶ μαζὺ μὲ τοὺς προερχομένους ἀπὸ τὰ νησιά, τὴν Χίον δηλαδὴ καὶ τὴν Μυτιλήνην καὶ τὰ Ἰωάννινα πρόσφυγας, εἶνε τὰ πολυτιμότερα διὰ τὴν Τουρκίαν στοιχεῖα. Ἤδη ἔχουν κατακτήσει τὰς καλυτέρας θέσεις καὶ διακρίνονται εἰς κάθε πνευματικὴν ἢ ἄλλην ἐκδήλωσιν εἰς τὴν γειτονικὴν χώραν. Θεσσαλονικεῖς καὶ Κρητικοὶ εἶναι οἱ καλύτεροι Τοῦρκοι δημοσιογράφοι καὶ Κρητικὸς εἶναι ὁ μοναδικὸς κωμικὸς τοῦ τουρκικοῦ θιάσου «Ντὰρ — οὒλ — μπενταΐ», ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ τὴν ἄνοιξιν. Ὁ κωμικὸς αὐτὸς ὀνομάζεται Γκαλὴπ ἐφένδης καὶ ὁμιλεῖ καὶ γράφει τὴν ἑλληνικὴν ὡς Ἕλλην, μεταφράζει δὲ τώρα, ὡς μ' ἐπληροφόρησαν εἰς τὴν Κων)πολιν, τὴν κωμῳδίαν «Μαλλιὰ—κουβάρια» εἰς τὴν τουρκικήν.

Ἐπίσης οἱ καλύτεροι ἔμποροι εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ καλύτεροι ἐπιστήμονες εἶναι πάλιν πρόσφυγες ἀπὸ τὰ μέρη ποὺ προανέφερα καὶ ναυτικοὶ μαζὶ μὲ τοὺς ὀλίγους Λαζούς, οἱ Κρητικοί. Ἀλλ' οἱ Κρητικοὶ ἔχουν κατακτήσει καὶ τὰ καλύτερα κέντρα, ἑστιατόρια δηλαδή, οἰνοπνευματοπωλεῖα, εἰς τὴν Σμύρνην καὶ εἰς ἄλλας τουρκικὰς πόλεις. Σχεδὸν εἰς τοὺς περισσοτέρους σταθμοὺς ἀπὸ Σμύρνης μέχρις Ἀϊδινίου καὶ ἀπὸ Σμύρνης εἰς Μαγνησίαν, τὰ ἑστιατόρια τὰ κατέχουν Τουρκοκρητικοί, οἱ ὁποῖοι διακρίνονται ἀπὸ τὴν ἀρρενωπὴν των φυσιογνωμίαν καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ὁμιλοῦν τὰ Τουρκικά, ἀπὸ τὴν Κρητικὴν δηλαδὴ προφοράν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐκφωνοῦν τὰς Τουρκικὰς λέξεις.

Τὸ ἀνεγερθὲν ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς τὸ Μπαλούκεσερ μνημεῖον τῶν πεσόντων Τούρκων
(Φωτογραφία τοῦ φωτορεπόρτερ τῆς «Ἀκροπόλεως»)

Καὶ εἰς μὲν τὸ Ἀξάρι ἀπὸ τοῦ 1897 ἤδη, καὶ εἰς τὴν Μαγνησίαν, ἔχουν ἐγκατασταθῆ Τουρκοκρητικοί, οἱ ὁποῖοι ἦσαν τότε καὶ οἱ ἀμειλικτότεροι ἐχθροὶ τῶν Ἑλλήνων. Εἰς τὸ Μπαλούκεσερ ὅμως οἱ ὀλίγοι Κρητικοί, τοὺς ὁποίους θὰ συναντήσῃ κανείς, ἔχουν νεοεγκατασταθῆ καὶ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶνε καὶ ἐκεῖνος, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ καφενεῖον εἰσῆλθα εἰς τὸ Μπαλούκεσερ.

— Ἀπὸ ποῦ εἶσαι, πατριώτη; μ' ἐρώτησε ὁ Κρητικός, μόλις ἐπείσθη ὅτι κανεὶς δὲν ἠμποροῦσε ν' ἀκούσῃ τὴν κουβένταν μας.

— Ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

—Τί γίνεται ὁ τάδε κι' ὁ τάδε;

Καὶ ἀρχίζει νὰ μοῦ ἐκφωνῇ δεκάδας ὀνομάτων Κρητῶν, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν συνομιλητήν μου θὰ εὑρίσκοντο εἰς τὰς Ἀθήνας. Τοῦ ἱκανοποιῶ τὴν περιέργειαν, καθόσον μοῦ εἶνε δυνατὸν καὶ ἀρχίζομεν κατόπιν μίαν συνομιλίαν, τὴν ὁποίαν θὰ εἶχα ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν νὰ δημοσιεύσω ἂν τὰ ὅρια κάθε ἄρθρου εἰς μίαν ἐφημερίδα δὲν ἦσαν αὐστηρῶς καθωρισμένα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, καὶ ἀπὸ τὴν συνομιλίαν μου αὐτὴν ἀπεκόμιζα τὸ εὐχάριστον συμπέρασμα, ὅτι ὁ τουρκικὸς λαὸς εἰς τὴν μεγάλην του πλειονοψηφίαν ἐπιθυμεῖ ἐκ καρδίας τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Τὸ ἐπιθυμεῖ καὶ τὸ εὔχεται καὶ τὸ ἐλπίζει.

—Ἀφέντη, μοῦ λέγει ὁ Κρητικὸς συνομιλητής μου, νὰ ξεύρῃς ὅτι οἱ περισσότεροι Τοῦρκοι θὰ δεχθοῦμε μὲ χαρὰ τοὺς Ἕλληνας ποὺ θὰ ἔλθουν στὰ μέρη μας νὰ ἐργασθοῦν. Καὶ νὰ ξεύρῃς ἕνα ἀκόμη πρᾶγμα. Ἐμεῖς ποὺ γνωριζόμαστε μὲ τοὺς Ρωμηούς, ἐμεῖς οἱ Τοῦρκοι πρόσφυγες, θὰ ἐργασθοῦμε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιὰ γιὰ νὰ ριζωθῇ ἡ φιλία Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Ἡ ὥρα εἶχε περάσει ἀρκετὰ καὶ σηκώνομαι νὰ φύγω. Πρὶν ἢ ὅμως ἀποχαιρετήσω τὸν εἰλικρινῆ συνομιλητήν μου τοῦ ὑποβάλλω ἕνα ἐρώτημα ποὺ ὁλοένα ἤρχετο εἰς τὰ χείλη μου:

(Βλέπε συνέχειαν εἰς τὴν 7ην σελίδα)